

Chambre des Représentants

SESSION 1962-1963.

28 OCTOBRE 1963.

PROJET DE LOI

portant approbation du Traité entre le Royaume de Belgique et la République Fédérale d'Allemagne, relatif à l'indemnisation de victimes de la guerre et de l'échange de lettres, signés à Bruxelles le 21 septembre 1962.

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DES AFFAIRES ETRANGERES (1)

PAR M. PARISIS.

MESDAMES, MESSIEURS,

La guerre a laissé des séquelles importantes dans toutes les couches de la population. Il appartient à la Nation de contribuer par un effort de solidarité à atténuer la souffrance, à soigner la maladie, à compenser l'invalidité des citoyens, à protéger l'insécurité de ceux qui ont été blessés par la guerre dans leur chair ou privés de tout soutien familial.

Mais en palliant tant de misères, le législateur a toujours suivi une double règle de conduite :

d'une part, il a étalé dans le temps l'effort de solidarité demandé à la Nation, se réservant d'intervenir à nouveau

(1) Composition de la Commission :

Président : M. Van Acker Achille.

A. — Membres : MM. Delwaide, De Schryver, Dewulf, Fimmers, Herbiet, Lefère, le Hodey, Parisis, Scheyven, Wigny, Willot. — MM. Dejardin, De Kinder, Denis, Glinne, Huysmans, Pierson, Radoux, Terwagne, Van Acker (A.), Van Eynde. — MM. Kronacker, N.

B. — Membres suppléants : M. Cooreman, Mme De Riemaeker-Legot, MM. Devos (Robert), Loos, Saintraint, Tindemans. — MM. Bracops, Cools, De Keuleneir, Grégoire, Guillaume. — M. Janssens.

Voir :

633 (1962-1963) :

— N° 1 : Projet de loi.

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1962-1963.

28 OKTOBER 1963.

WETSONTWERP

houdende goedkeuring van het Verdrag tussen het Koninkrijk België en de Bondsrepubliek Duitsland over de vergoeding van de oorlogsslachtoffers en van de wisseling van brieven, ondertekend op 21 september 1962, te Brussel.

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE
VOOR DE BUITENLANDSE ZAKEN (1)

UITGEBRACHT DOOR DE HEER PARISIS.

DAMES EN HEREN,

De oorlog heeft in alle standen van de bevolking diepe sporen nagelaten. De Natie heeft tot plicht, door een solidaire inspanning, het hare bij te dragen om het lijden van de burgers te verzachten, hun ziekten te verzorgen en zich om de invaliditeitsgevallen te bekommeren; zij dient ook de bestaanszekerheid te beschermen van diegenen die door de oorlog lichamelijk werden getroffen of van elk familiesteun werden beroofd.

Doch bij het verhelpen van al die ellende heeft de wetgever steeds een dubbele gedragsregel in acht genomen :

eensdeels heeft hij de aan de Natie gevraagde solidaire inspanning over een zekere tijdsruimte gespreid, waarbij

(1) Samenstelling van de Commissie :

Voorzitter : de heer Van Acker Achille.

A. — Leden : de heren Delwaide, De Schryver, Dewulf, Fimmers, Herbiet, Lefère, le Hodey, Parisis, Scheyven, Wigny, Willot. — de heren Dejardin, De Kinder, Denis, Glinne, Huysmans, Pierson, Radoux, Terwagne, Van Acker (A.), Van Eynde. — de heren Kronacker, N.

B. — Plaatsvervangers : de heer Cooremans, Mevr. De Riemaeker-Legot, de heren Devos (Robert), Loos, Saintraint, Tindemans. — de heren Bracops, Cools, De Keuleneir, Grégoire, Guillaume. — de heer Janssens.

Zie :

633 (1962-1963) :

— N° 1 : Wetsontwerp.

s'il s'avérait que la législation n'était pas totalement adéquate;

d'autre part, il a accordé un caractère de reconnaissance nationale à certaines lois sur les pensions de réparation fondées sur un acte patriotique de la victime.

Cette dernière distinction a abouti à l'établissement de législations et de statuts distincts pour les victimes militaires et pour les victimes civiles.

La Fédération des Invalides et ayants droit des cantons arbitrairement annexés par l'ennemi revendiquait pour les Belges incorporés de force dans l'armée allemande, un dédommagement identique à celui réservé aux Belges jouissant d'une pension militaire d'invalidité.

Ne pouvant satisfaire cette revendication dans le cadre des lois existantes, le Gouvernement belge a demandé au Gouvernement de la République Fédérale d'Allemagne d'octroyer aux Belges intéressés la différence entre le montant des rentes prévues aux statuts belges de l'invalidité militaire et de la victime civile.

Les négociations ont favorablement abouti au Traité signé le 21 septembre 1962. Par ce traité, la République Fédérale d'Allemagne octroie une indemnité forfaitaire de 30 millions de D. M. que le Gouvernement belge répartira entre les intéressés, selon sa propre législation.

Cette répartition se fera sous forme de rentes viagères équivalant à la différence existant au 1er juillet 1962 entre les taux belges des pensions et allocations des victimes civiles de la guerre et les taux des pensions de réparation.

De cette façon, une indemnisation complémentaire est accordée à une catégorie de citoyens, mais l'Etat belge reste l'autorité chargée du soin de répartir le montant de cette réparation.

Une disposition particulière doit être signalée. Elle est contenue dans l'article premier du Traité : si la législation belge relative aux victimes civiles voyait ultérieurement son champ d'application s'étendre, de nouvelles négociations seraient engagées entre les deux pays pour augmenter la dotation initiale de 30 millions de D. M.

Le projet de loi qui approuve le Traité, précise plusieurs points d'application, et contient en outre des dispositions relatives à la liquidation et au paiement des indemnités prévues.

Il y a lieu de se référer au document n° 633/1 pour le commentaire des articles du projet.

Le projet de loi a été adopté dans son intégralité et à l'unanimité par votre Commission.

Le Rapporteur,

A. PARISIS.

Le Président,

A. VAN ACKER.

hij zich het recht voorbehield opnieuw in te grijpen indien mocht blijken dat de wetgeving niet ten volle was geschikt;

anderzijds, heeft hij een karakter van nationale erkentelijkheid verleend aan sommige wetten op de vergoedingspensioenen welke waren gesteund op een vaderlandlievende daad van het slachtoffer.

Dit laatste onderscheid heeft ten gevolge gehad dat afzonderlijke wetgevingen en statuten ingevoerd werden voor de militaire en voor de burgerlijke slachtoffers.

Het Verbond van Invaliden en rechthebbenden van de door de vijand wederrechtelijk aangehechte kantons eiste voor de Belgen, die verplicht ingelijfd werden bij het Duitse leger, een vergoeding die gelijk is aan die van een aan de Belgen toegekend militair invaliditeitspensioen.

Daar de Belgische Regering deze eis niet kon inwilligen in het raam van de bestaande wetgeving, heeft zij de Regering van de Bondsrepubliek Duitsland verzocht om aan de betrokken Belgen het verschil uit te keren tussen het bedrag van de renten, bepaald in de Belgische statuten ten voordele van de militaire invaliden, en het bedrag geldend voor de burgerlijke slachtoffers.

De onderhandelingen hebben in een gunstige zin geleid tot het Verdrag, dat op 21 september 1962 werd ondertekend. Hierdoor verleent de Bondsrepubliek Duitsland een forfaitaire vergoeding van 30 miljoen D. M. die door de Belgische Regering, in overeenkomst met haar eigen wetgeving, onder de belanghebbenden zal worden verdeeld.

Die verdeling zal geschieden in de vorm van lijfrenten ten belope van het verschil dat op 1 juli 1962 bestond tussen de Belgische bedragen van de burgerlijke oorlogspensioenen en -toelagen en de bedragen van de vergoedingspensioenen.

Dervijze zal aan een reeks burgers een aanvullende vergoeding worden toegekend, doch de Belgische Staat blijft de overheid die belast is met de verdeling van het bedrag ervan.

De aandacht dient te worden gevestigd op een bijzondere bepaling. Zij is vervat in het eerste artikel van het Verdrag : indien het toepassingsgebied van de Belgische wetgeving op de burgerlijke slachtoffers later mocht worden uitgebreid, zouden tussen de beide landen nieuwe onderhandelingen aangeknoopt worden ter verhoging van de aanvankelijke dotatie van 30 miljoen D. M.

Het wetsontwerp tot goedkeuring van het Verdrag preciseert verschillende toepassingsgevallen ervan en behelst bovendien bepalingen met betrekking op de vereffening en de uitbetaling van de bedoelde vergoedingen.

Voor de commentaar op de artikelen van het ontwerp wordt verwezen naar stuk n° 633/1.

Het gehele ontwerp werd eenparig door Uwe Commissie aangenomen.

De Verslaggever,

A. PARISIS.

De Voorzitter,

A. VAN ACKER.